

Dévaványa, 1899. szeptember 2. – Budapest, 1977. május 18.

Gazdagparaszti családból származott, szülei mintegy 200 kat. holdon gazdálkodtak. Mezőberényben négy polgárit végzett. Az első világháborúban katona, tüzér (1917–1918), majd 1919. november 1-jétől 1921 januárjáig a nemzeti hadseregben szolgált. 1922-től 105 kat. holdat bérelt Szeghalmon, majd 1928-ban 100 kat. holdat vásárolt, s azon gazdálkodott. A politikai életbe 1918-ban, az őszirózsás forradalom idején kapcsolódott be. Ezrede bizalmijaként 1919. január 1-ig a katonatanács tagja. 1930-tól a dévaványai gazdakör elnöke. 1931-ben belépett az akkor alakult Független Kisgazdapártba, 1932-től a helyi szervezet elnöke, Szolnok vármegyei pártigazgató, s az országos nagyválasztmány tagja. 1934-ben a kunhegyesi időközi választáson a második helyen végzett. A következő évben az általános választásokon megismétlődött a sorrend. 1939-ben, a karcagi választókerületben indult, csak harmadik helyet szerezte meg. A megyei listán sem jutott mandátumhoz. A választási kampányok teljes egészében felemésztették a vagyonát. 1941-ben felesége örökségéből és bankkölcsön felvételével 60 kat. hold földet vásárolt; tanyát épített, és folytatta a gazdálkodást 1945 augusztusáig. 1944. március 20-ától augusztus 30-ig rendőri felügyelet alá helyezték.

A felszabadítást követően részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében; 1945-től a Szolnok vármegyei szervezet elnöke. A Dévaványai Nemzeti Bizottság tagja. 1945. augusztus 20-án beválasztották az FKGP Országos Intézőbizottságába. 1945. november 4-től a Szolnok megyei listán nemzetgyűlési képviselő. 1946. szeptember 7-én bekerült a Független Kisgazdapárt Politikai Bizottságába. 1945 és 1947 között tagja volt az Országos Földbirtokrendező Tanácsnak, az Országos Társadalombiztosító Intézet elnökségének és a Mezőgazdasági Szövetkezeti Központ igazgatóságának. 1947. július 1-jével a Magyar Országos Szövetkezeti Központ igazgatóságába delegálták. 1947. június 6-ától szeptember 12-ig a kisgazdapárt ügyvezető alelnöke és a választási bizottság tagja. 1947. augusztus 31-én a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei a választókerületben ismét képviselővé választották. Az 1947. szeptember 11-12-iki nagyválasztmányon kikerült a politikai bizottságból. 1947 novemberétől 1949. július végéig a tanyáján gazdálkodott. 1948 decemberében le akart mondani a mandátumáról, de meggondolta magát, és mégis elindult az 1949. évi választásokon. Harmadszor is bekerült az Országgyűlésbe, 1967. január 28-ig folyamatosan a törvényhozás tagja volt. 1949-ben a földjét és a tanyáját felajánlotta az államnak, s augusztus 1-jétől előadó lett a Földművelésügyi Minisztérium Állami Gazdaságok Főigazgatóságán. 1952. július 1-jétől a központi szőlő-, gyümölcs- és zöldségtermelő állami gazdaságok agrónomusa. 1953. január 1-jétől októberig a Gombatermelő Vállalat trágyabeszerezője. 1953. október 1-jétől a Kül- és Belkereskedelmi Minisztérium Állami Gazdaságok Tröszt növénytermelési előadója, majd 1955. január 1-jétől főelőadó az Állami Gazdaságok Pest–Nógrád Megyei Termelési Igazgatóságán. 1956 májusától az Országgyűlés mezőgazdasági bizottságának az elnöke. 1956 októberében részt vett a Független Kisgazdapárt újjászervezésében. 1958. február 1-jével az Elnöki Tanács kinevezte a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnökhelyettesévé. 1957.

október 22-étől a Hazafias Népfront Országos Tanácsa tagja, 1960. május 28-ától 1968. április 17-ig alelnöke. Közéleti tisztségei mellett 1960 és 1966 között az Országos Agráregyesület alelnöke. 1963-ban a Központi Népi Ellenőrzési Bizottságtól ment nyugdíjba.